

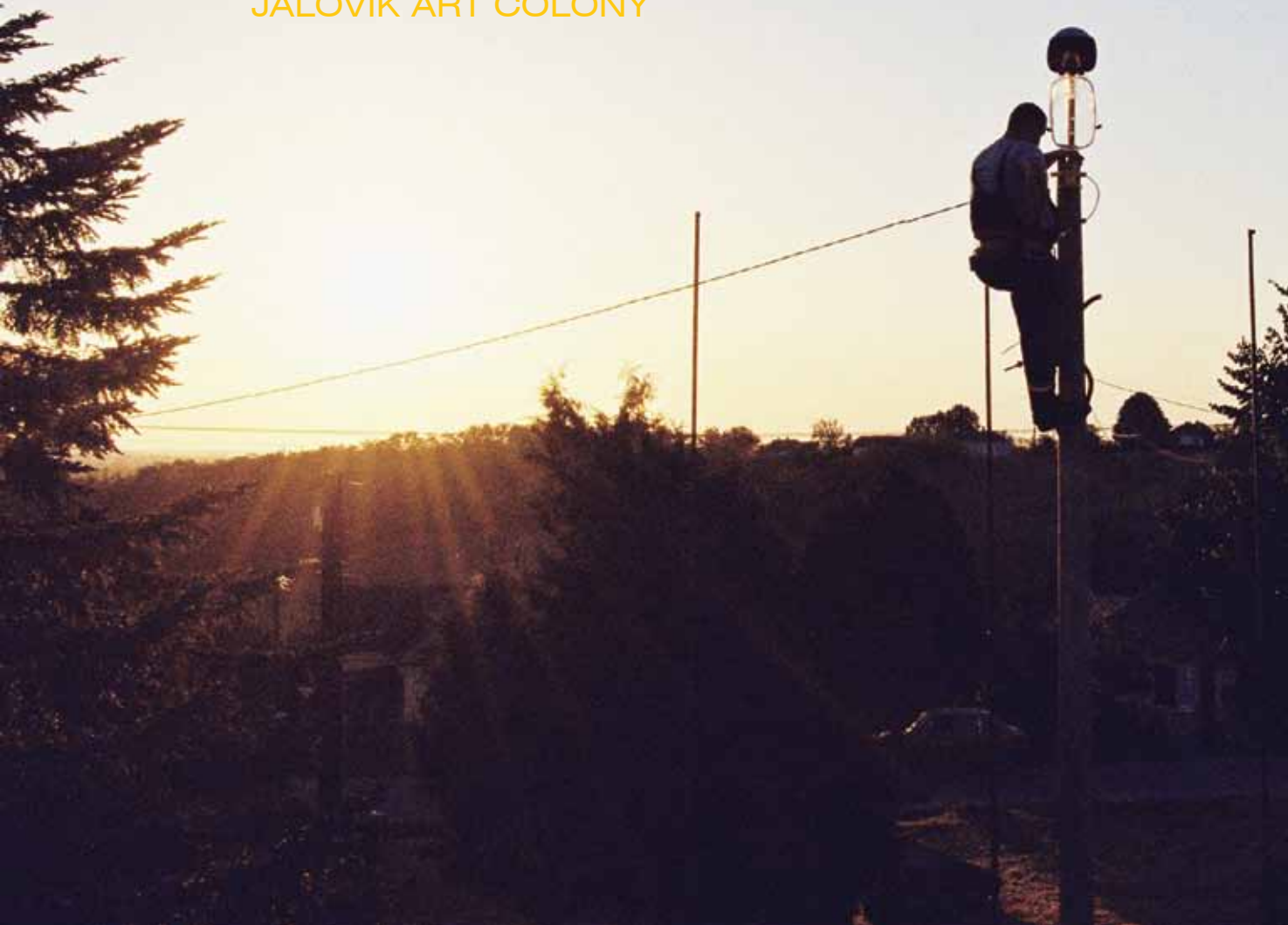
36.

JALOVIČKA LIKOVNA KOLONIJA/2013
JALOVİK ART COLONY

**JA
LOVI
KNET**

36.

JALoviČKA LIKOVNA KOLONIJA/2013
JALOVİK ART COLONY

O 36. JLK

Kada razmišljamo o devedesetim godinama prošlog veka i prilikama u srpskoj umetnosti i kulturi tog vremena, ne možemo a da se, u kontekstu apsolutne devastacije svih vrednosti, ne prisetimo jedne pojave veoma prisutne na tadašnjoj sceni koja je dodatno obesmišljavala struku i sve što je ozbiljan umetnički napor podrazumevao – to su bile likovne kolonije. Na srpskoj sceni kolonije su u tom periodu bile neka vrsta mode, nicale su gotovo dnevno, pa je tako do kraja te decenije skoro svako mestašće moglo da se pohvali da ima svoju koloniju. One su okupljale lokalni establišment, meštane, umetnike, novinare, poštovaoce i poznavaoce umetnosti, privrednike, političare. Bila su to mesta razmene ideja, druženja, dobre zabave, sa malo ili nimalo umetnosti u svemu tome. To i jeste bio (i u dobroj meri ostao) problem sa kolonijama, što one po pravilu nisu bile kreativne radionice, mesta ozbiljnog umetničkog promišljanja i produkcije, nekakvi svetli toposi u moru besmisla tada dominantne društvene i kulturne klime, već mesta kroz koja se upravo reflektovao ideološki i kvazikulturni obrazac tog vremena. Naravno, i na sreću, bilo je izuzetaka. Izuzetak su predstavljale uglavnom one kolonije koje su osnovane mnogo pre devedesetih, dakle sa već ustaljenom praksom i u duhu čistih namera, a među njima na mapi Srbije posebno mesto svakako zauzima Jalovička likovna kolonija (JLK), koju su, 1978. godine, osnovala dvojica entuzijasta.

Pre nekoliko godina, povodom obeležavanja tri decenije postojanja JLK, objavljena je reprezentativna monografija, kao presek i zbornik istorije te svojevrzne institucije. Nju su stvarali ljudi i njihova dela, a dugogodišnji entuzijazam koji je u nju investiran, postigao je da ta kolonija postane jedna od nekoliko reprezentativnih u Srbiji. Veoma je važno to što je kao takva prepoznata od strane relevantnih ljudi i institucija, pa je njen rad u kontinuitetu podržan i od Ministarstva kulture Republike Srbije. U pomenutoj monografiji, u uvodnom tekstu „Selo–galerija ili strategija jednog programa” autora Koste Bogdanovića, govori se o toj istoriji i fazama kroz koje je Kolonija prolazila. Prepoznate su tri faze u njenom umetničkom odnosno programskom razvoju, definisane od strane selektora koji su u tim periodima bili angažovani. Kako stoji u tekstu, prvu fazu činio je period od osnivanja, kada je njen selektor bio Stevan Stanić, poznati novinar i poznavalac umetnosti. To je period od desetak godina u znaku stvaranja što povoljnijih uslova za rad Kolonije i njenog afirmisanja u samom selu i okolini.

Druga faza razvoja (iz vremena kada je selektor bio upravo Kosta Bogdanović), protekla je u nastojanju da se izborom umetnika za Koloniju podigne kvaliteta umetničke produkcije kako bi se stvorio kontinuitet sa tokovima savremene umetnosti. Treću fazu, koja traje do danas, čini period koji osmišljava selektor Branislav Nikolić, posebno važan po tome što okuplja domaće i strane mlade umetnike koji rade u svim medijima. Tako je, za nekoliko godina, Kolonija preobražena u savremenu instituciju, profilisanu skoro svim fenomenima koji prate savremenu vizuelnu umetnost.

Posebno je važna činjenica da danas sazive po pravilu čine mladi umetnici. Njihovi senzibiliteti i energija obezbeđuju da se iz godine u godinu zadrže svežina i aktuelnost, ne dozvoljavajući da se Kolonija u bilo kom smislu konzervira. To je jednostavno vrsta koncepta. Pažljivim izborom učesnika omogućava se da brojni umetnički jezici, mediji, forme i sadržaji međusobno funkcionišu. Tokom deset dana trajanja, JLK postaje scena na kojoj se pojavljuju, ukrštaju i razvijaju najrazličitiji vidovi savremene umetničke prakse i poetike. Za umetnike koji u Jalovik dolaze iz urbanih sredina, nekonformistički uslovi i prirodno okruženje predstavljaju jedinstveno, potpuno novo iskustvo, zahvaljujući čemu nastaju potpuno novi umetnički radovi. Iako, posmatrano sa strane, umetnici izgledaju kao izdvojena zajednica ili komuna, izmeštena iz konteksta sela i njegove svakodnevice, oni su ipak u najneposrednijem odnosu sa prostorom, arhitekturom, prirodom i samim meštanima. Štaviše, te nove okolnosti uglavnom određuju i njihov umetnički rad, ideju ili koncept, kao vid aktivne reakcije na novonastalu situaciju za njih i njihovu umetnost. Tako ove godine, pored samog selektora, u Jaloviku stvara pet autora iz Beograda, jedan iz Šapca i jedan iz Rena (Francuska). I pored toga što su mladi, većina njih je afirmisana na domaćoj sceni, ali i na nekim drugim, znatno većim i značajnijim scenama.

Kao što je rečeno, umetnici reaguju na okruženje. U uslovima sela, rad većine njih nastao je kao rezultat izmenjenih životnih i radnih okolnosti. Takvi su: rad Saše Tkačenka, *Galerija sa pet zvezdica*, gde se galerijski prostor Doma kulture u Jaloviku jednom umetničkom intervencijom značenjski transformiše i transfigurira, rad Vesne Crnobrnja, *Trag na trag, natrag na trag*, kojim se pokreću fini procesi memorisanja i rememorisanja, rad Ivane Ivković, *Keep the fears*, koji psihologizuje stanja strepnje i straha, podstaknuta upravo boravkom u ruralnoj sredini, rad Benoa Lazara, *A day in a life*, gde se putem *ready-madea* i određene intervencije na njemu stvara univerzalna metafora života i smrti, rad Milorada Stajčića, *Moon-walker*, nastao pod utiskom gledanja u zvezdano nebo, kao duhovita i efektna aluzija u kontekstu oronule zgrade jednog seoskog Doma kulture. Pojedini autori su ostali dosledni opusima kojima se bave kao trenutnim preokupacijama i problemima unutar svoje umetničke prakse, bez preterane potrebe da iskorače iz nje u kontekst Kolonije i specifičnost ambijenta u kojem su se zatekli. Takve su jednostavne slike Branislava Nikolića, slike-frejmovi Ljiljane Šunjevarić Arbaјter i ekspresivosimbolički crteži Dragiše Marinkovića.

Zahvaljujući nastojanju organizatora i selektora, ali i samim radovima koji su ostali iza veoma produktivnog desetodnevnog druženja, može se konstatovati da je JLK i ove godine ostala na visokom umetničkom i organizacionom nivou. Upravo je ta doslednost u kvalitetu Jalovičkoj likovnoj koloniji omogućila značajno mesto među sličnim institucijama u Srbiji.

Filip Kovačević

JLK2013

On 36th JAC

When we think about the 90's of the last century and the state of the Serbian arts and culture of that period, we cannot but remind ourselves, in the context of absolute devastation of all values, of a particular phenomena that was very much present then on the scene and which additionally stultified the profession and everything that is implied in a serious artistic effort – it was the case of artistic colonies. Colonies were some kind of fashion trend on the Serbian scene in that period; they were sprouting almost daily, so by the end of that decade almost every village could boast of having its own colony. They gathered local establishment, villagers, artists, journalists,

admirers and connoisseurs of art, entrepreneurs and politicians. Those were the places for exchange of ideas, socializing, good fun and very little or no art at all in all of that. This was (and still is) a problem with colonies that they were not creative workshops, places of serious artistic contemplation and production, some bright topoi in the sea of nonsense that dominant social and cultural climate represented, instead they were the places through which ideological and quasi-cultural patterns of the era were reflected. Naturally, and fortunately, there were exceptions. Exceptions were usually those colonies founded long before the 90's, therefore the colonies with well-established practice and spirit of good intentions, amongst which Jalovik Art Colony, founded in 1978 by two enthusiasts, holds a special place.

Some years ago, celebrating three decades of Jalovik Art Colony, a representative monograph was published, as an insight and compilation of the history of this institution. The Colony was created by people and their work, and enthusiasm of many years that was invested in the Colony, made it one of the few representative colonies in Serbia. Very important fact is that the Colony was recognized as such by relevant people and institutions, so its work has been continually supported also by the Ministry of Culture of the Republic of Serbia. In the mentioned monograph, the introductory text „Village–Gallery or Strategy of a Programme” by Kosta Bogdanović, speaks about this history of the Colony in phases. Three phases in its artistic,

that is, programmatic, development defined by the different selectors belonging to those periods, were recognized. As explained in the text, first phase was the period of establishment, when its selector was Stevan Stanić, well-known journalist and art connoisseur. It covered the period of ten years characterized by creation of the best possible conditions for work of the Colony and its affirmation in the village and its surroundings. The second phase of development (from the period when Kosta Bogdanović was selector) was marked by attempts to raise the quality of artistic production through selection of artists, in order to create continuity with the streams of contemporary art. Third phase, which still goes on, belongs to the period devised by the selector Branislav Nikolić, who is particularly important for bringing together local and foreign young artists working in all media. So, in a few years, the Colony was transformed in contemporary

institution, with profiles belonging to almost all phenomena of contemporary visual art.

Particularly important is the fact that today's convocation is made by rule of young artists. Their sensibilities and energie keep the novelty and actuality alive, not letting the colony to become ossified in any sense. This is simply a type of concept. Careful selection of participants allows numerous artistic languages, media, forms and contents, to interact. During those ten days which is how long it lasts, Jalovik Art Colony becomes a scene on which different forms of contemporary artistic practice and poetics appear, intertwine and develop. For artists coming to Jalovik from urban environments, non-conformist conditions and natural environment represent a unique, completely new experience, thanks to which, completely new works of art come to life. Although, observed from the distance, artists seem like separate community, a commune detached from the village context and its daily life, they are still in most direct relation to its space, architecture, nature and villagers. Moreover, those new circumstances determine also their artistic work, ideas or concept, as an active reaction of a sort to newly created situation, for them and for their art. So this year, in addition to the selector himself, five artists from Belgrade, one from Šabac and one from Rennes (France) are creating together in Jalovik. Even though they are young, most of them are already established on local scene, but also on some other, significantly bigger and more important scenes.

As already said, artists react to environment. In the village environment, the work of most of them comes as a result of altered life and work circumstances. Such are the works of art of Saša Tkačenko, Five Stars Gallery, where the gallery space of the Culture Centre in Jalovik is semantically transformed and transfigured through artistic intervention, the work of Vesna Crnobrnja, Trace on Trace and Re-trace the Trace, initiates the fine processes of memorizing and remembering, the work of Ivana Ivković, Keep the Fears, psychologises the states of fear and dread, motivated by staying in a village environment, the work of Benoît Lazaro, A day in a life, where, by means of ready-made and certain interventions, the work creates universal metaphor of life and death, the work of Milorad Stajčić, Moonwalker, created as a witty and effective allusion under the impression of watching the starry night in the context of dilapidated building of the village Culture Centre. Certain artists remained more true to their opuses preoccupying them at the time and to problems in their artistic practice, without real need to step out into the context of the Colony and into the specificities of the ambiance they found themselves in. Such are the simple paintings of Branislav Nikolić, paintings-frames of Ljiljana Šunjevarić Arbajter and expressive-symbolic drawings of Dragiša Marinković.

Thanks to the efforts of the organizer and selector, but also thanks to the works of art which were left behind after ten days of very productive gathering, it is safe to conclude that Jalovik Art Colony kept its high grounds in terms of art and organization this year too. This consistence in quality guarantees the very important place for Jalovik Art Colony amongst similar institutions in Serbia.

Filip Kovačević

Vesna Crnobrnja

Kada sam došla u Jalovik, prvo što sam primetila iz daljine bile su velike stene spontano raspoređene po dvorištu Doma kulture sela Jalovika. Ovi kameni komadi su zapravo skulpture umetnika nastale tokom dugog vremenskog perioda Jalovičke likovne kolonije – neka vrsta arheologije mesta. S vremenom te kamene skulpture su se uklopile u prirodni ambijent, morfološki su se stopile sa okolinom. Poželela sam da ih ponovo oživim. Želela sam takođe i da prizovem vreme kada su meštani bili domaćini umetnicima koji su boravili u Koloniji. Ovoga puta sam ja odlazila kod meštana i razgovarala sa njima o umetničkim i neumetničkim stvarima, želeći da ih iznova uključim u kreativne procese Kolonije. Od njih sam, zauzvrat, dobijala tkanine – čaršave, pokrivače, zavese ili odeću iz prošlih vremena – predmete koji svedoče o istorijskom kontekstu i etnologiji ličnih porodičnih priča, uspomena i sećanja, njihove lične istorije, intime, životnog upisa. Tim tkaninama sam presvukla, „obukla“, nekoliko kamenih komada u dvorištu Doma kulture u Jaloviku. Tako sam ušla u višeslojnu i procesualnu igru prikriivanja i otkriivanja. Platnom prekrivam kamen, simbolički ga oblačim, presvlačim u novi oblik postojanja i sećanja. Objedinjujući vidove intimnosti i prolaznosti ukrštam različite aspekte istorije i antropologije Jalovika. Na drugom mestu ovaj rad svakako ne bi izgledao ovako.

Žuta slika šaljivog naziva je nastavak mog interesovanja za verbalne iskaze. Tema slike je izjava paradoksalnog značenja: „Molim te, odj... Hvala!“ Kombinacija te tri reči je nemoguća, fiktivna. Reči su na površini platna ispisane u obliku zagonetke. Posmatrač aktivno učestvuje u poruci slike.

PS: nemojte lično da shvatite poruku slike.

When I came to Jalovik, first thing I noticed from the distance were high rocks spontaneously arranged in the courtyard of the Jalovik Culture Centre. These stone pieces are actually sculptures of artists created over a long period of Jalovik Art Colony – some kind of archeology of the locality. With time, these stone sculpture blended into the natural environment, morphologically merging with the environment. I wished to make them live again. I also wished to recall the time when the villagers were the hosts of the artists staying in the Colony. This time, I went to the villagers and talked to them about artistic and non-artistic matters, wishing to involve them in the creative processes of the Colony. In return, I got fabrics – linens, covers, curtains and clothes from the old times – objects testifying to the historical context and ethnology of individual family stories, memories, mementos, their personal history, private stories, and their lives' inscriptions. These fabrics I used to upholster, "robe", several stone pieces in the courtyard of Culture Centre of Jalovik. In that way, I entered multilayered and processual game of hiding and disclosure. I covered the stone in cloth, clothing it symbolically, upholstering it into new form of existence and memory. Unifying all types of intimacy and transience, I merged different aspects of history and anthropology of Jalovik. In a different place this work would certainly not look like this.

Yellow painting with a witty name is a continuation of my interest in verbal expressions. The subject of the painting is the expression with paradoxical meaning: „Please, f... of. Thanks!“ Combination of these three words is impossible, fictitious. Words on the surface of the painting are written in the form of the riddle. Observer actively participates in the message of the painting.

PS: do not take the message of the painting personally.

RADOVI/WORKS

„Trag na trag, na-trag na trag“, instalacija, 9 kamenih skulptura prekrivenih tkaninama, dimenzije promenljive
„Ne mogu sada da ti kažem“, akrilik na platnu, 50 x 70 cm

“Trace the Trace, Re-trace the Trace“, installation, 9 stone sculptures covered by fabric, dimensions variable
“Cannot tell you right now“, acrylic on canvas, 50 x 70 cm

Vesna Crnobrnja

Rođena 1975. godine. Diplomirala je na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, 2001. godine. Uporedo sa studijama, izlagala je u galeriji SKC-a (1995–1998). Posebno treba istaći učešće na 48. bijenalu u Veneciji, na izložbi *d'Apertuto*, u selekciji Haralda Zemana, sa video radom *Umij me i biću belja od snega*. Sa tim video radom je naredne godine učestvovala na brojnim izložbama (Vršac, Beograd, Rim, Beč, Trst, Amsterdam, Varšava, Talin, Njujork...). Taj video rad je otkupila Skupština grada Beograda. Nalazi se u video kolekciji Muzeja savremene umetnosti. Dobio je nagradu na festivalu Video Medeja u Novom Sadu.

Nakon intenzivnog izlagačkog iskustva i posvećenosti umetnosti od 1995. do 2000. godine, sa 25 godina života, povlači se iz sveta umetnosti u korist porodice. Ima četvoro dece (od 5 do 12 godina). Nakon deset godina posvećenosti deci, u periodu od 2010. do 2013. izlaže povremeno. Nastoji da se vrati umetnosti i izlaganju.

Član je ULUS-a, sa statusom samostalnog umetnika, od 2001. godine.

KONTAKT/CONTACT

+381 (0)64 3725455

vesnacrnbrnja@gmail.com

Benoit Lazaro

Jedan dan u životu napravljen je za vreme boravka u Jaloviku, malom mestu u Srbiji. Bio sam podstaknut da razmišljam o krhkosti i prolaznosti života dok sam posmatrao kako radnici komunalnog ruše drvene bandere sa osmrtnicama voljenih osoba u okviru zamene drvenih bandera betonskim.

U padu bandera iz njihovog uspravnog položaja u horizontalni na zemlju, video sam suptilnu metaforu života i smrti.

Posmatrao sam kako su deca, koja su se igrala u blizini, pokupla umrlice i zakačila ih na obližnje drveće u pokušaju da uspomenu o preminulima očuvaju od zaborava.

A Day in a Life was created during my residence in Jalovik, a small village in Serbia. I was inspired to contemplate the fragile and ephemeral nature of life while watching the wooden electrical poles with attached notices of death of loved ones were cut down in a government intention to replace them with concrete ones.

When the poles fell from their vertical stature to rest horizontally on the ground, a subtle metaphor of life and death came to my mind.

I watched children playing nearby while they gathered up the obituary notices and attached them to the trees in an effort to keep the memory of the dead from oblivion.

RADOVI/WORKS

„Jedan dan u životu“, odbačena drvena
bandera, 748 x 110 x 44 cm

„Sava“, kamen, redimejd, 20 x 18 cm

“A Day in a Life”, discarded wooden
pole, 748 x 110 x 44 cm

“Sava”, stone, ready-made, 20 x 18 cm

Benoit Lazaro

Born in 1986, in Épinal (France). Lives and works in Rennes (France).

OBRAZOVANJE/EDUCATION

- 2011 DNSEP, European School of Art in Brittany, Brest
- 2010 Escuela Arte Diez, Madrid
- 2009 DNAP, European School of Art in Brittany, Brest

GRUPNE IZLOŽBE/GROUP EXHIBITIONS

- 2013 Young Artists Group Exhibition, Art Course Gallery, Strasbourg
- 2012 Biennale of Contemporary Art: La Lune en parachute, Épinal
Terrain vague: Festival's public image, The City Starts Monthly, Rennes
Capharnaüm: The Curious Cabinet, Épinal
La régie: Superstrat, Gallery 48, Rennes
- 2011 La conquête de l'exposition, la gloire du médium, Contemporary art center, Brest
Short: La Semencerie, Strasbourg

REZIDENCIJALNI BORAVCI/RESIDENCIES

- 2012 Periferne Centra, Projekt čo, Slovakia
Superstrat, Gallery 48, Quasi neuf, Rennes
- 2011 Arttoday, Landscape Revisited, Dubravica, Slovakia

PUBLIKACIJE/PUBLICATIONS

- 2011 Catalogue Landscape Revisited, Dubravica, Slovakia
Catalogue of graduates DNSEP 2011, European School of Art in Brittany, Brest

RADOVI U JAVNOM PROSTORU/PUBLIC WORKS

- 2013 1% artistique CDAS of Lambézellec, Brest
- 2012 Periferne Centra, Projekt čo, Slovakia

KONTAKT/CONTACT

33 (0)681905563
lazaro.benoit@live.fr

Ivana Ivković

Privremeno fizičko izmeštanje iz svakodnevnog života u urbanoj sredini u potpuno drugačiju, ruralnu, omogućava intenzivnije suočavanje sa samim sobom. Strah egzistira unutar emocionalnog života svakog ljudskog bića kao jedna od najdominantnijih i izrazito nepoželjnih emocija (egzistencijalni strahovi, strahovi od života, različita anksiozna stanja). U procesima sazrevanja, odbacivanja i analize sopstvenih strahova otkrivamo intuitivnu dimenziju straha koji nas vrlo često i vodi do korena psihološkog problema, dileme ili sukoba. Koliko strahovi govore o nama i pomažu nam da bolje razumemo sebe i druge? Serija radova *Keep the fears* (*Zadrži strahove*) nastala je kao posledica razmišljanja o strahu kao takvom i pokušava da otvori drugačiji pogled na različite psihološke i emocionalne dimenzije straha i nelagode, između ostalog, upravo podstaknute boravkom u ruralnoj sredini.

Temporary physical displacement from everyday life of an urban environment into a completely different rural one, allows more intense encounter with one's own self. The fear exists within the emotional life of every human being as one of the most dominant and most unpleasant emotions (existential fears, fears of life, different anxious states). In the processes of coming of age, rejection and analysis of one's own fears, we discover intuitive dimension of fear which often leads us to the very root of psychological problem, dilemma or conflict. To what extent fears tell us about ourselves and help us better understand ourselves and others? Series of works Keep the fears came out of contemplation of fear as such and their intention was to open a different view on various psychological and emotional dimensions of fear and unease, motivated amongst other things, by the stay in rural environment.

RADOVI/WORKS

„Keep the fears”, lajtboks, 120 × 33 × 20 cm

„Keep the fears”, 3 kolaža na papiru, 76 × 56 cm svaki

“Keep the fears”, light-box, 120 × 33 × 20 cm

“Keep the fears”, 3 collages on paper, 76 × 56 cm each

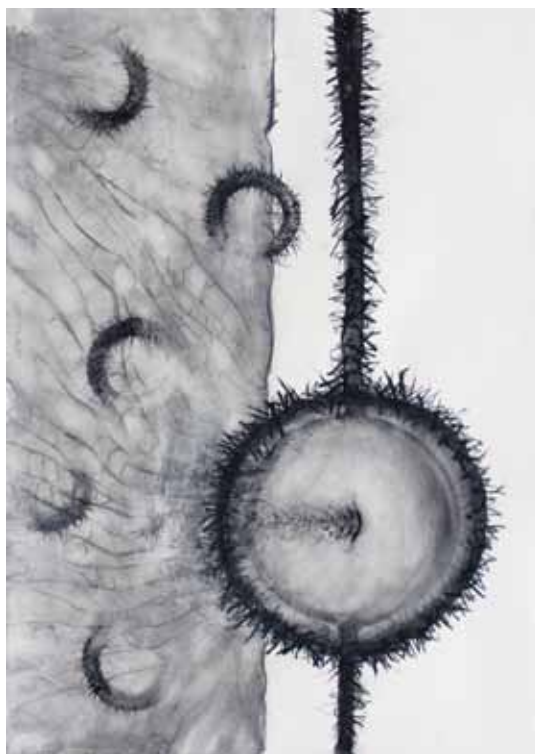
Ivana Ivković

Rođena 1979. godine u Beogradu. Diplomirala je na Odseku slikarstva i magistrirala crtež na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Od 2002. godine izlagala je na više samostalnih izložbi u Srbiji, Austriji, Nemačkoj, Italiji, Španiji, SAD-u, Turskoj, Danskoj, Švajcarskoj i učestvovala na nekoliko značajnih grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dva puta je bila finalistica Politikine nagrade za najuspešnije izložbe, 2007. i 2010. godine. Dobitnica je stipendije KulturKontakta iz Beča (Austrija) 2008. godine, Residency Unlimited organizacije iz Njujorka (SAD) 2012. i Casa dell Arte stipendije u Bodrumu (Turska) 2013. godine. Njeni radovi se nalaze u Telenor kolekciji savremene srpske umetnosti, u kolekciji Muzeja grada Beograda, kao i u nekoliko značajnih privatnih kolekcija u Njujorku, Bazelu, Kopenhagenu i Lisabonu.

KONTAKT/CONTACT
+381 (0)63 8319353
ivana.ivana.ivana@gmail.com
www.ivanaivkovic.com

Dragiša Marinković

Radovi nastali u likovnoj koloniji su u bliskoj vezi sa dnevnikom kojeg svakodnevno ispisujem. Pojednostavljenim postupkom težio sam ka grafički jasnom izrazu, kako bih ovim radovima obezbedio auru *metatela*. Uvodeći motive krila insekata hteo sam da im dam auru sakralnosti, čime bi moja lična polazišta dobila dimenziju univerzalnosti.

Works created in visual arts colony are in close connection with the diary I keep on a daily basis. By means of simplified procedure, I strive for a graphically clear expression in order to achieve for these works an aura of meta-bodies. Introducing motives of insect wings, I wanted to give them the aura of sacredness, wishing to give to my starting points a dimension of universality.

RADOVI/WORKS

„Telo 1“, tuš i akvarel na papiru, 70 × 100 cm

„Telo 2“, tuš i akvarel na papiru, 70 × 100 cm

„Telo 3“, tuš i akvarel na papiru, 70 × 100 cm

“Body 1”, ink and water-color on paper, 70 × 100 cm

“Body 2”, ink and water-color on paper, 70 × 100 cm

“Body 3”, ink and water-color on paper, 70 × 100 cm

Dragiša Marinković

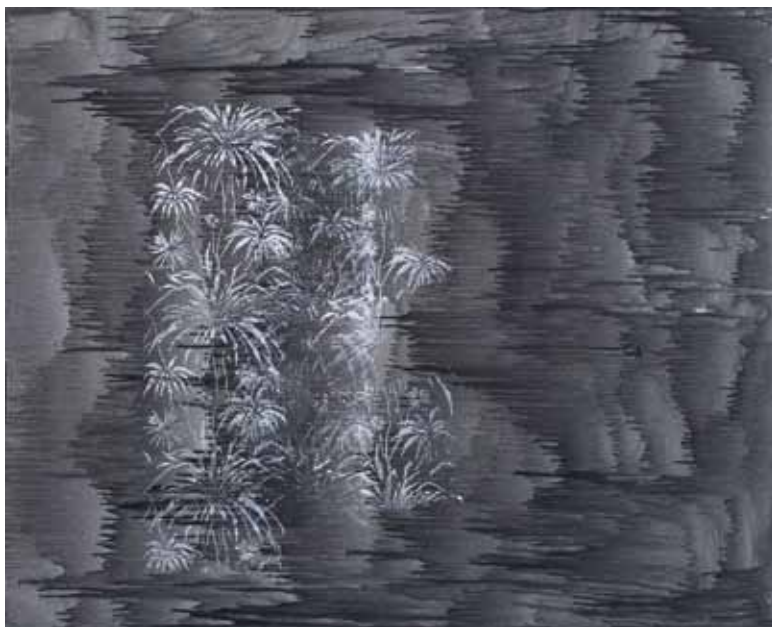
Rođen u Šapcu 1987. godine. Osnovne i master studije završio je na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, na Odseku slikarstva. Trenutno je na prvoj godini doktorskih studija na istom fakultetu. Izlagao je na više kolektivnih i samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

KONTAKT/CONTACT

+381 (0)60 0344418

dragisamarinkovic@yahoo.com

Kada se platno premazano lanenim uljem oboji razređenom akrilnom bojom, stvaraju se vrlo zanimljive šare. Te šare koristim kao podlogu na kojoj jednostavnim postupcima nameravam da ostvarim maksimum ekspresije. Ove godine sam pronašao stare gumene valjke za krečenje sa floralnim motivima koji imitiraju tapete, pa ih koristim da preko te amorfne pozadine naslikam prašumu ili livadu. Nastojim da tehničkim postupcima, sa što manje slikarskog upliva, naslikam prirodu.

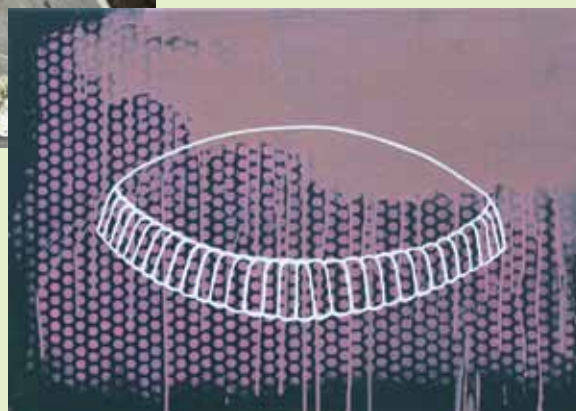

RADOVI/WORKS

„Močvara“, akrilik na platnu, 100 × 80 cm
„Torta (outline)“, akrilik na platnu, 70 × 50 cm
„Linije“, akrilik na platnu, 70 × 50 cm

“Swamp”, acrylic on canvas, 100 × 80 cm
“Cake (outline)”, acrylic on canvas, 70 × 50 cm
“Lines”, acrylic on canvas, 70 × 50 cm

When a canvas covered with linseed oil is painted over with diluted acrylic paint, one gets interesting patterns. These patterns I use as the background on which I tend to achieve the maximum expression by means of simple procedure. This year I found some old rubber paint-rollers with floral motives imitating wallpaper, so I used them over this amorphous background to paint a rainforest or a meadow. I plan to paint nature by means of technical procedures without much painter's influence.

Branislav Nikolić

Rođen 1970. godine u Šapcu.
Diplomirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu na Odseku slikarstva 1996. godine. Magistrirao je na postdiplomskim studijama na akademiji Dutch Art Institute, Enschede, Holandija, 2001. godine. Magistrirao je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu 2002. godine. Član je internacionalne umetničke grupe New Remote i nezavisne umetničke asocijacije Kolektiv. Imao je šesnaest samostalnih i brojne kolektivne izložbe u zemlji i inostranstvu.

KONTAKT/CONTACT
+381 (0)63 378806
nikolicbrana@gmail.com
www.branislavnikolic.net

Milorad Stajčić

Ideja za skulpturu je nastala kada sam druge večeri boravka u Jaloviku posmatrao zvezde. U gradu takav luksuz nije moguć zbog veštačke svetlosti koja zaklanja nebeski svod. Sama skulptura predstavlja mesečara koji je krenuo ka nebu, na način koji prkosi svim zakonima fizike. Cilj mi je bio da blagim izmeštanjem percepcije posmatrača postignem efekat iznenađenja, preispitivanja i, naravno, razonode. Takođe sam se nadao da ću takvom intervencijom na oronulom seoskom Domu kulture malo oživeti tu zaboravljenu građevinu.

Idea for sculpture came to me while I was watching stars on my second night in Jalovik. In the town such luxury is not possible because of the artificial light that overshadows the firmament. The sculpture itself represents a sleep-walker who is walking towards the sky in a way that defies the laws of physics. The goal was to create the effect of surprise, reexamination and, of course, of entertainment by slightly altering the perception of the observer. Moreover, I have hoped that with such an intervention on the dilapidated village Culture Centre I will liven up that forgotten building.

Milorad Stajčić

Rođen 1977. godine u Beogradu, gde živi i radi. Studirao je na Fakultetu organizacionih nauka i na Fakultetu likovnih umetnosti na kojem je diplomirao vajarstvo u Klasi prof. Mrđana Bajića. Pored skulpture, umetnički se izražava i putem instalacije, video radova, performansa, fotografije. Najčešće se bavi temama potrošačkog društva, pop kulture, tabua, društvenih vrednosti... Do sada je imao šest samostalnih izložbi i učestvovao na mnogim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu.

KONTAKT/CONTACT
+381 (0)65 2684268
gmilorad@gmail.com
www.mravorad.com

RAD/WORK

„Mesečar”, instalacija, kombinovana tehnika, 128 × 105 x 68 cm

“Moonwalker”, installation, mixed media, 128 × 105 x 68 cm

Pre par godina sam upoznao Branislava Nikolića tokom priprema za izložbu na kojoj smo zajedno učestvovali. Tada mi je, onako neobavezno, pomenuo da je selektor „Jalovika” i da ne bi bilo loše da razmislim o tome da u nekom trenutku i ja budem deo te priče. Ove godine su se napokon stekli uslovi da posetim malo selo nadomak Šapca i izvedem rad koji je kao ideja nastao nedugo nakon našeg prvog razgovora. Iskreno, nisam ljubitelj kolonija, ali „Jalovik” je definitivno izuzetak – prvenstveno zbog svoje istorije, te se i kontekst mog rada za ovu koloniju oslanjao na projekte umetnika koji su ovde stvarali prethodnih godina.

Intervencija na zidu Doma kulture u Jaloviku tokom trajanja završne izložbe transformisala je tu „običnu” galeriju u *Galeriju * * * * ** (galeriju sa pet zvezdica). Postavljanje pet „zlatnih” zvezdica od metala u hodnik koji vodi do galerijskog prostora ironičan je komentar stanja u kome se nalazi lokalna umetnička i izložbena produkcija. S druge strane, i bitnije od zadatih aktuelnosti na koje se osvrće, ovaj čin predstavlja moj lični omaž umetnicima koji su ovde prethodno stvarali i koji su, svaki u svom vremenu, doprineli postavljanju čvrstih temelja na kojima se i dalje, uprkos raznim sistemima vlasti koji efikasno rade na

poništanju društvenog značaja umetnosti, iznova generišu nove umetničke prakse koje opstaju i razvijaju se uprkos nenaklonjenoj im situaciji u kojoj se nalaze.

Few years ago I met Branislav Nikolić during preparations for the exhibition in which we both participated. Then he casually mentioned that he was the selector of “Jalovik” and that I could think about joining at some point. This year, finally the situation was ripe for my visiting a small village near Šabac and carrying out the work that was conceived as an idea not long after our first talk. To be honest, I am not a fan of colonies, but

“Jalovik” has always been an exception – primarily because of its history, so the context of my work in this colony relies on the projects of artists creating here in the past years.

*Intervention on the wall of the Culture Centre in Jalovik during the final exhibition transformed this “regular” gallery into Gallery * * * * * (five stars gallery). Installation of five “golden” stars made of metal in the hallway leading to the exhibition area is an ironic comment on the state of affairs of the local artistic and exhibition production. On the other hand, and more important than the given actualities commented in this way, is the fact that this act represents my personal homage to the artists creating here earlier and contributing, each one in his time, to creation of solid grounds which still, in spite of different government systems effectively working to cancel out social significance of art, generate over and over new artistic practices that are surviving and developing in spite of adverse circumstances.*

RAD/WORK

„Galerija * * * * *“, instalacija, promenljive dimenzije

„Gallery * * * * *“, installation, dimensions variable

Saša Ikačenko

Rođen 1979. godine. Živi i radi u Beogradu. Završio je M. A. studije skulpture na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu. Izlagao je na velikom broju grupnih i samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu, uključujući Muzej savremene umetnosti u Beogradu, Hochschule für bildende Künste u Hamburgu, Garajistanbul u Istanbulu, Museo d'Arte Contemporanea del Castello u Rivoliju, Lukas Feichtner Gallery u Beču, Künstlerhaus u Bremenu, Lage Egal i General Public u Berlinu. Dobitnik je nagrade Dimitrije Bašičević Mangelos za 2013. godinu. Njegovi radovi nalaze se u kolekcijama Muzeja savremene umetnosti u Beogradu i Telenor kolekciji savremene srpske umetnosti.

KONTAKT/CONTACT

+381 (0)63 8405375

sasatkacenko@gmail.com

www.sasatkacenko.com

Ljiljana Šunjevarić Arbajter

Strasti po Andreju, slika na platnu, inspirisana kadrom iz filma ruskog reditelja Andreja Tarkovskog. Izabrani kadar pokazuje junaka u određenoj akciji koja simbolički izražava poziciju čoveka–umetnika u sadašnjem trenutku.

Univerzalnost i vanvremensko u filmovima ovog reditelja podstakli su me da antologijski kadar prikažem u klasičnom mediju slike, locirajući i oživljavajući trenutak fiksiranjem pokretne slike koja, postupkom slikanja, dobija elemente označenog, obeleženog *sećanja* na scenu iz filma. Značaj manuelne izvedbe, kao deo procesa nastajanja klasične slike, ostavlja mogućnost da se ponovi doživljaj scene. Izmešten, pomeren u materijalni svet, prikaz, kao sekvenca, dobija funkciju objekta. Kadar je sada predmet (uljana slika), ono što svako od nas može posedovati u materijalnom, potrošačkom smislu.

Izabrani kadar je iz filma „Andrej Rubljov”, 1966, SSSR.

Passion according to Andrew, oil on canvas, is inspired by the shot from the movie of Russian director, Andrei Tarkovsky. The chosen shot portrays a hero in a certain action symbolically representing the position of man–artist in the present moment.

Universality and timelessness in the movies of this director moved me to portray the anthological movie shot in the classical medium of the painting, locating and livening up the moment by fixing the moving image which, through the process of painting, gets the elements of marked, tagged memory of the movie scene. The importance of manual execution, as the part of the process of creation of classical painting, makes it possible to re-experience the movie scene. Removed and transferred into material world, the image, as a sequence, gets the function of an object. The shot becomes now an object (oil painting), something that each one of us can possess in material, consumer sense of the word.

Chosen shot is from the movie “Andrei Rublev”, 1966, USSR.

RAD/WORK

„Strasti po Andreju“, ulje na platnu, 180 x 150 cm

“Passion according to Andrei”, oil on canvas, 180 x 150 cm

Ljiljana Sunjevarić Arbajter

Rođena 1979. godine u Užicu. Diplomirala je slikarstvo na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu u Klasi profesorke Darije Kačić 2005. godine. Magistrirala je slikarstvo na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu 2009. godine. Trenutno je na doktorskim studijama na istom fakultetu. Aktivno izlaže na grupnim i samostalnim izložbama u zemlji i inostranstvu od 2000. godine. Član je ULUS-a od 2006. Zaposlena je na Fakultetu umetnosti Unirveziteta u Prištini, Zvečan–Kosovska Mitrovica, u zvanju docenta slikanja. Živi i radi u Beogradu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE/SOLO EXHIBITIONS

- 2014 Pravo na sećanje (radni naziv izložbe), Dom omladine, Beograd, u pripremi
- 2013 Kora Leone, galerija Fakulteta likovnih umetnosti, Beograd
- 2012 Homosacer, galerija Kulturnog centra, Požega
- Arhetip, galerija Kulturnog centra, Čačak
- 2011 Arhetip, galerija SULUJ, Beograd
- 2009 Mapa, galerija Fakulteta likovnih umetnosti, Beograd
- Strasni bulevar, galerija Izlozi, FLU, Beograd
- 1998 Slike i crteži, galerija Kulturnog centra, Šabac

KONTAKT/CONTACT

+381 (0)64 1219971
ljsunjevaric@gmail.com

DEČJA RADIONICA/CHILDREN'S WORKSHOP

Haljina za nju, dres za njega... Svečano odelo, šarene rukavice... Mnogo veselih delova odeće bilo je okačeno na sušilu ovog leta u Jaloviku. Sa porukom da deca i odrasli nose vesele i vedre misli sa sobom, učesnici Dečje likovne radionice u Jaloviku kreirali su, slikali i crtali delove odeće. Raširili su jarke boje, vesele teme, neobične krojeve... Svako je mogao da pronađe ponešto za sebe, komadić mašte, vedrine i

bezbričnosti dečjeg sveta. Mladi talentovani umetnici sa svojim nastavnicima biće tu i naredne godine da kroz nove ideje, tehnike i druženje u Jaloviku učine lepim svet oko sebe. Nosite vedre misli do ponovnog susreta!

Ana Ilić i Gordana Mandić,
koordinatori Dečje radionice

Dress for her, sweat suit for him... best clothes, colorful mittens... Many cheerful pieces of clothes were put up on the clothesline in Jalovik this summer. Bearing a message that children and grownups should wear happy and cheerful thoughts. Participants of the Children's Workshop in Jalovik created, painted and drew pieces of clothes. They spread out bright colours, merry themes, unusual cuts... Everyone could find something for himself, a piece of imagination, joy and carelessness of children's world. Young talented artists will be here again next year in Jalovik with their teachers to embellish the world around them with new ideas, techniques and play. Wear happy thoughts until our next gathering!

Ana Ilić and Gordana Mandić,
Children's Workshop co-ordinators

CIP - Каталогizacija u publikaciji
Nародна библиотека Србије, Београд

73/76(497.11)“2013”(083.824)
73/76.071.1(497.11)“20”:929(083.824)

ЈАЛОВИЧКА ликовна колонија (36 ; 2013)
36. jalovička likovna kolonija, [3-13. avgust]
2013 = Jalovik Art Colony, [2013] /
[organizator, organization Biblioteka “Diša
Atić”, Vladimirci ; uvodni tekst, introductory
text Filip Kovačević ; prevod, translation
Jasmina Perović Zečević]. - Vladimirci :
Biblioteka “Diša Atić”, 2014 (Zemun : Alta
Nova). - 27 str. : ilustr. ; 20 x 20 cm

Uparedo srp. tekst i engl. prevod. - Tiraž 300.

ISBN 978-86-83743-45-2

а) Јаловичка ликовна колонија (36 ; 2013) -
Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 204954636

36_ЈЛК

JALOVICHKA LIKOVNA KOLONIJA 3–13. avgust 2013 • ORGANIZATOR I IZDAVAČ/ORGANIZATION AND PUBLISHING Biblioteka „Diša Atić”, Vladimirci • ZA IZDAVAČA/FOR PUBLISHER Jasmina Kojičić, direktor • KOORDINATOR/COORDINATOR Đenadija Šujić • KONTAKT/CONTACT +381 (0)15 513145, djenasujic@gmail.com • UMETNIČKI SAVET/ART COUNCIL Branislav Nikolić, Tatjana Marković, Saša Janjić, Slobodan Peladić, Milorad Mladenović, Vladimir Petrović • SELEKTOR/SELECTOR Branislav Nikolić • UČESNICI/PARTICIPANTS Vesna Crnobrnja, Benoit Lazaro, Ivana Ivković, Dragiša Marinković, Branislav Nikolić, Milorad Stajčić, Saša Tkačenko, Ljiljana Šunjevarić Arbajter • KOORDINATORI DEČJE RADIONICE/CHILDREN'S WORKSHOP COORDINATORS Ana Ilić, Gordana Mandić • UVODNI TEKST/INTRODUCTORY TEXT Filip Kovačević • PREVOD/TRANSLATION Jasmina Perović Zečević • LEKTURA/LANGUAGE-EDITING Gordana Leskovic • FOTOGRAFIJE/PHOTOGRAPHS učesnici • FOTOGRAFIJA NA KORICAMA/COVER PHOTO JLK • DIZAJN/DESIGN Branislav Nikolić • TIRAŽ/CIRCULATION 300 primeraka • ŠTAMPA/PRINT Alta nova, Beograd, februar 2014 • ISBN 978-86-83743-45-2 • www.jalovik.net

Jalovičku likovnu koloniju finansijski su pomogli: Ministarstvo kulture Republike Srbije i opština Vladimirci

